

* મુલને આજ તક ઉસ કવમકી હાલત નહી ખદલી *

૭૮૬

“ઈતિહાહા હા યો ગર્યેરો મા બેકવમિન
હતા યો ગર્યેરો મા બે અનફોસેહિમ”

અર્થ:-અત્યાહ કીસી કવમકી હાલત નહી ખદલતા, જખ
તક વોહ કવમ આપ અપની હાલત નહ ખદલે.”

વતને હિન્દકે સોયે હુવે
“ખત્રી” ખગો.

પત્રિકા નં. ૨.

લખનાર અને પ્રગટ કરનાર

ખત્રી અબ્દુલ્લા અલીમી અબ્દુલ્લા.

મુચના-પત્રિકા મંગાવનારે નીચલે કેકાણે મિર્ઠા આનાન
કીકી ખીડવી.

ખત્રી વલીમોહમ્મદ હાજ અબ્દુલ્લા

માણાવદર.

* ન હો હસકે ખ્યાલ આપ અપની હાલતકે ખદલનેમ *

મુલને આજ તક ઉસ કવમકી હાલત નહી ખદલી

ન હો હસકે ખ્યાલ આપ અપની હાલતકે ખદલનેમ

“ બે બોલ ”

“ બે બોલ ” એ મથાળા હેઠળ બે નાં બદલે બાર કે બત્રીસ બોલ લખી નાખવાની જુની પ્રથા છે. મહારે બે બોલમાં માત્ર બેજ વસ્તુઓ જણાવવાની છે, તે એ કે પત્રિકા મજકુરનો કુદલે બર્ચ આપણીજ જ્ઞાતિનાં એક આદર્શ હુમદ્દ સદગ્રહસ્થ તરફથી મને મળ્યો છે. એ ઉદાર દીલ સખી વજીદને નામનો ખાહ નથી. પણ કાર્ય કરવાની સાચી ધગશ છે. અને તેથીજ તેમણે પોતાનું નામ જાહેરમાં નહીં ચૂકવાની ભલામણ કરી છે. અદલાહ તેમને તેમનાં આવાં નેક કૃત્યોનો સંપૂર્ણ બદલો આપે, અને અન્ય જ્ઞાતિજનોને પણ જન સમાજની સાચી સેવા કરવાની સદ્બુદ્ધિ અર્પણ કરે એજ અવ્યર્થના.

તારીખ. ૨૧-૯-૧૯૩૧.

પ્રગટ કરતા.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૅપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક

૧૬૨૨૦

વર્ગિક

પુસ્તકનાં નામ વાલો રિન્દકે સોયે રુચે
પ્રાચીન જાગો

પ્રા.નં.

સા ૪૭૩૫૭૨૪ : ૪ : ૬

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

આપણે કયાં છીએ ?

“જગત જગતમાં ખત્રીઓનું સ્થાન.”

વર્તમાન યુગ એ સમસ્ત જગતનાં માટે જગતિનો યુગ ગણાય છે. વિજ્ઞાન યુગ અને ક્રાન્તિનો યુગ પણ કહી શકાય. પ્રગતિને પંથે વેગથી આગળ વધી રહેલા સમસ્ત જગતની ક્રન્તિકારી ચળવળો સાથે ખત્રીઓની સાંપ્રત સ્થિતિ વીલોકતાં પારાવાર દુઃખ થાય છે. ઉદ્યોગ હુન્નર અને કૃષિવણી રૂપી જીવનનાં આવશ્યક અંગોને આજે વર્ષોથી નહીં પણ સદીઓથી જગતની જગત પ્રગતિઓએ અપનાવી લીધા છે. જગતનાં દ્રષ્ટાંતને આજુએ રાખી ખુદ આપણાંજ દેશમાં આપણીજ નજરો આગળ તડામાર તૈયારીઓમાં મશગુલ અનેકા અન્ય સમાજોની વર્તમાન પરીસ્થિતિ નીહાણીએ ત્યારે મુસ્લિમ ખત્રીઓની પછાત સ્થિતિનો આજો પરંતુ સ્પષ્ટ ખ્યાલ રહેજે આવી જાય છે. જ્ઞાતિ હિતાર્થે કે જનસમાજના કલ્યાણાર્થે આજે દરેકે દરેક સમાજોએ ગાણેમ કાર્યક્ષેત્રમાં ઝંપલાવી દીધું છે. નવયુગના નૂતન અંદોલનો ઝીલવા અને પ્રગતિમાં નવચેતન સ્ફુરાવવાનાં આજે પ્રત્યેક સમાજે વિધવિધ પ્રકારનાં પ્રયત્નો સેવી રહ્યા છે. ભાતી પ્રગતિને ભવ્ય આદર્શો અર્પણ કરવાનાં આજે ઝંકંદર સમાજોને કોડ જનમ્યા છે. નપુંસકતા અને નિર્માણ્યતારૂપી માનવ જીવનનાં અજોડ શત્રુઓને જમીનદોસ્ત કરવા આજે વ્યક્તિગત હોડ મંડાઈ છે. સારાંશ એ કે યોગ્ય પરીવર્તનની આજે ખત્રીઓ સીવાય અન્ય સર્વેને આવશ્યકતા જણાય છે. ત્યારે સમસ્ત માનવ સમાજ યુગપલટો માગે છે, ત્યારે ખત્રીઓ તો પોતાની સાતમી સદીની પ્રાચીનાવસ્થામાંજ પ્રમાદી બની સંતોષ માની બેસા છે. ત્યારે રાષ્ટ્ર અને પ્રગતિઓનું મનસ જુદીજ દૃષ્ટિએ ઘડાઈ રહ્યું છે. ત્યારે ખત્રીઓ પોતાનાં માનસને નવેસર ઘડવા જેટલી સતેજ શુદ્ધિ ધરાવતા નથી. એ ઘડીક વાર તો જોનારનેએ આશ્ચર્ય પમાડે છે. પ્રત્યેક સમાજે આજે પોતાની પુનરુત્થના કરવાની આવશ્યકતા પાછાણી છે, એવા પ્રગતિ યુગમાં પ્રાચીનાવસ્થામાં પ્રમાદી બની રહી પ્રવૃત્તિ શુન્ય, પ્રગતિના પડકાર વિરૂદ્ધ છે. ત્યાંથી એક તસુએ આગળ વધવાની મુસ્લિમ ખત્રીઓને લેશમાત્ર ઈચ્છા કે

અભિલાષા નથી એવું દીસે છે. અનેક સંપ્તો અને અસંખ્ય પ્રજાઓમાં થતાં પરીવર્તનો નજરે જોયાં અને જાણ્યા છતાં આજે મુસ્લિમ ખત્રી સમાજ એ સર્વેની અવગણના કે અવહેલનાં કરી કયાં સુધી આ પૃથ્વીની સપાટી ઉપર અસ્તિત્વ ધરાવી શકશે, એ એક શોચનીય પ્રશ્ન છે.

પ્રાચીન પ્રણાલિકાઓ અને સદીઓ જુની રીઠીઓનાં એ પૂજકો કે પોપકો, નું સ્થાન આજે અન્ય આગળ વધેલી પ્રજાઓ વચ્ચે કયાં અને કેવો છે, તેનું તેમને લેશમાત્ર પણ જ્ઞાન હોય એવું જણાતું નથી. મઝહબનાં અતૂટ ફરમાનો સીવાયની સદીઓથી ચાલી આવતી અયોગ્ય રીઠીઓની ઝંજીરોને આજે અન્ય એકંદર સમાજોએ ક્યારથી તોડી ફોડી ફગાવી દીધી છે. મઝહબ સીવાયના એ અયોગ્ય બંધનોથી આજે દરેક દરેક પ્રજાએ મુક્ત મેળવી લીધી છે.

લગભગ છેલ્લા ત્રણ દશકાઓના વચગાળામાં દુન્યાનો સમસ્ત માનવ રમૂલ રીઠીઓરૂપી ગુલામીનાં બંધનોમાંથી આઝાદ થયો છે. રશીયા, તુર્ક, ઇરાન, અફઘાનીસ્થાન, ઈજિપ્ત મલાદી અન્ય સર્વ પ્રદેશોની પ્રજાએ સમાનતાનું ધોરણ સ્વીકારી, પોતાની ઉન્નતિ સાધવાનાં પ્રયત્ન પ્રયાસો આદરી દીધા છે. દૂર દૂર નજર નહીં નાખતાં ખુદ હિન્દમાંજ અન્ય ભાઈ બંધ સમાજોએ અનેક આંદોલનોમાં યાહોમ ઝંપલાવ્યું છે.

મુસ્લિમ ખત્રી સમાજ સીવાયનાં અન્ય એકંદર સમાજોએ એકચત્રતાનાં ધોરણ ઉપર વર્ષોથી વેડફાએલી શક્તિઓને કેન્દ્રીત કરવાનાં પ્રયત્નો આદરી દીધાં છે. વ્યવસ્થિત રીતે કુચ કદમ કરી રહેલા અન્ય સમાજો ને પોતાની સગી આંખે સ્પષ્ટ નિહાળ્યા છતાં આજે ખત્રીઓ પટેલાઈનાં મોદમાં પડી વિનાશને નોતરવાનું ધોર ફૂલ આચરી રહ્યા છે. એ ક્રાંતિ પણ દર્દમંદ દોલની આંખો ભીંજવવા માટે પ્રયત્ન છે. અન્ય સમાજો જ્યારે ખાટા માન કે મોભાને વીદારી સમાનતાનું ધોરણ સ્વીકારી રહ્યા છે. પક્ષ ભેદ અને મતમતાંતરેને દફનાવી બ્રાતબ્રાવની ભાવનાં જન્માવી જાતિ હીનાર્થે અવીરત પરીશ્રમ સેવી રહ્યા છે. હું તું અને તેનાં અતીચ્છનીય તત્વોને ભરમીભૂત કરી એકચત્રતાની અતૂટ કમાન ઉપર સમાજની આબુનમ મમારત ઉભી કરી રહ્યા છે. જે ધર્મનાં અનુયાયીઓ એક ખીજને સદાએ હીણી દ્રષ્ટિએ નિહાળવાને સદીઓથી ટેવાએલા હતા, તેજ ધર્મનાં અનુયાયીઓ પણ આજે સંજોગોને પારખી લઈ સ્વકલ્યાણાર્થે સમદ્રષ્ટિ કેળવી રહ્યા છે, અને ઉચ્ચ નીચનાં ભેદભાવને નવગજનાં નમસ્કાર કરી રહ્યા છે. આભડ છેટ ને સદીઓથી અપનાવનાર ખુદ મનાતની ભાઈઓ પણ આજે કાળની ગતીને

નમતું આપી સદીઓ જુની આલડછેટને અભરાઈએ મૂકવા પૂરતી ઉદારતા દાખવી શક્યા છે. આમ ચારે કોર ઐક્યતા અને સમાનતાનાં ધોરણે જીવન જીવવાની ધોષણ્યાં સંભળાઈ રહી છે. પણ માત્ર મુસ્લિમ ખત્રીઓજ છે, કે જેઓ ઇસ્લામનાં અનુયાયીઓ હોવાનો દાવો કરી રહ્યા છે. જેમને ઐક્યતા અને સમાનતાનાં ધોરણનું શિક્ષણ આજથી સાડા તેરસો વર્ષ પૂર્વે મઝહબે સરળ અને સચોટ ભાષામાં આપી દીધું છે. છતાં એ કહેવાતા મુસ્લિમ ખત્રી ખંધુઓની મનોદશામાં લગીરે પલટો આવ્યો હોય એવું જણાતું નથી. મુસ્લિમ ખત્રીઓની મનોદશાની સ્પષ્ટ રૂપરેખા દોરવાનું અહીં અસ્થાને છે. સ્પષ્ટ શબ્દોમાં એટલું કહી શકાય, કે એ ખત્રીઓ મુસ્લિમ હોવાનો પોતાનો દાવો રજુ કરી રહ્યા છે. પણ મુસ્લિમોમાં પોતાને ખપાવતા એવા આજનાં મુસ્લિમ ખત્રીઓ, આજે ઇસ્લામનાં એકંદર ફરમાનોને નિર્ભય રીતે ઉઘાડી રહ્યાં છે. કારણ કે ઇસ્લામમાં સંકુચીત વૃત્તિને સ્થાન છેજ નહી, નજ હોઈ શકે. પણ ખત્રી સમાજમાં એ અન્ય એકંદર સમાજને કરતાં અધિક નજરે પડે છે. ખત્રી સમાજનું માનસજ એવા પ્રકારનું ઘડાએલું છે, કે તેમાં ઇસ્લામની સીમારહીત વીશાળતાને સ્થાનજ નથી.

અન્ય સમાજોએ આજે જે ચળવળ ઉપાડી લીધી છે. તેનાં પાકેતો ખત્રીઓને તેરસો વર્ષ પૂર્વે મળી ગયા છે. ઐક્યતા અને સમાનતા એતો મુસ્લિમ જીવનનાં મૂખ્ય અંગો છે. ઇસ્લામની આખીએ ઈમારત એ એજ તત્વો ઉપર ઉભી કરવામાં આવી છે. કે જેનો દાખલો જમતનાં કોઈ પણ ધર્મે માનવ જગતને અર્પણ કર્યો નથી. ખુદ હાદીએ રાહબર અને જગતનાં માર્ગ દર્શક નખીએ ઉમ્મી વ અખી (સ. અ. વ.) સાહેબની ઝીંદગીજ માત્ર એ વિભાગમાં વહેંચાએલી છે. તખલીફ અને તંઝીમ. અને તંઝીમ અર્થાત ઐક્યતા કે સંગઠન તો મુસ્લિમોનાં જીવન તત્વ કે પ્રાણ સમાન વસ્તુ છે. મુસ્લિમોનું અસ્તીત્વ આ સંગઠન વડેજ ટકી રહેવા પામેલું છે. જ્યારથી એ તત્વથી મુસ્લિમો વેગળા થતા ગયા, ત્યારથીજ તેઓએ પિનાશને નોતર્યું છે. એવું ઇતિહાસનું અકેક પ્રખ્ત પોકારીને કહે છે. પક્ષ બેદ કે મન મતાંતરોને ઇસ્લામમાં સ્થાનજ નથી. ઇસ્લામ વિશ્વ ધર્મ છે. તેનાં સિદ્ધાંતો સુલેદ શાંતિ અને સલામતી ઉપર રચાએલા છે. મુસ્લિમોની દસ્તીનો આખોએ દારોમદાર એ સર્વોત્તમ અને સર્વોખોગી સિદ્ધાંત ઉપર અવજખી રહ્યો છે. જે મુસ્લિમ ખત્રીઓ પોતે ઇસ્લામીઓ છે, એવું સિદ્ધ કરવા મથતા હોય તો તેઓમાં ઇસ્લામના શિક્ષણને અનુસરી જીવન

જીવવાની પ્રથાઓને કંટલે અંશે અપનાવી લેવામાં આવી છે, તેનું સ્પષ્ટ સરવાયું મુસ્લિમ જગત આગળ વીના સંકેતે રજુ કરી દેવું જોઈએ મુસ્લિમ ખત્રીઓનાં વર્તમાન જીવન ઉપર દ્રષ્ટિપાત કરતાં ચોખું દેખાઈ આવે છે કે એ કહેવાતા ઇસ્લામીઓમાં એક્યતા સમાનતા કે સંગઠન જેવા એકે તત્વનો અંશ માત્ર પણ શોધ્યો જડે તેમ નથી. ઇસ્લામનાં પવિત્ર ફરમાનોથી સદાએ વિરૂદ્ધ વર્તનાર એ મુસ્લિમ ખત્રી ભાઈઓમાં આજે સમસ્ત જગતની ઈર્ષ્યા વૈર અને અદેખાઈનાં સામ્રાજ્ય સ્થપાએલાં છે. ઉદ્યાંગ હુન્નર અને કેળવણી ઈત્યાદી સર્વમાં સર્વથી પાછળ એવા મુસ્લિમ ખત્રીઓમાં આજે ધાર્મિક કે સંસારીક બન્નેમાંથી એકે શિક્ષણનો સદંતર અભાવ નજરે પડે છે. વિધાર્થી એ અમૂલ્ય રત્નને સાધન રહીત જમાનામાં પણ દૂર દૂર દેશ જઈ પ્રાપ્ત કરવાની પ્રેરણા પાનાર મઝહબનાં અનુયાયીઓને, આજે કોણ એમ કહીશકે કે તેઓ ખરેખરા ઇસ્લામીઓ છે? આજનાં સર્વ સાધન સંપન્ન જમાનામાં દૂર જઈ વિધાને વરી લેવાનું કોરે રહ્યું પણ સ્વદેશમાંજ રહીને ઘર બેઠે શિક્ષણ મેળવવાની જરૂરત પણ તેમને જણાતી નથી. મફત શિક્ષણ મળતાંએ રહેજે મેળવી લેવા આજનાં મુસ્લિમ ખત્રીઓ તત્પર નથી. ભાવી પ્રજનું ભાવી ધડવાનું કર્તવ્ય આજનાં માઆપોનું હોઈ શકે એ આજે સર્વ માન્ય સિદ્ધાંત હોવા છતાં મુસ્લિમ ખત્રીઓ પોતાની જવાબદારીમાંથી સિફતથી છટકી જવાનાં મિથ્યા પ્રયત્નો સેવે છે, એ દેખી અંતરમાં અગ્નિ પ્રજ્વળે છે.

મૂર્ખ હોય તેને આપણામાં દગ્ગમ કે ગધેડાની ઉપમા અપાય છે. પણ આજે તો દગ્ગમો અને એ ગધેડાઓનાં ચારનાર કુંભારોમાંએ જનપ્રતિ આવવાનાં ચિન્હો દેખા દે છે. દગ્ગમો, ઘોખીઓ અને એવાજ અન્ય સમાજોમાં પણ આજે નવયુગની નુતન પ્રવૃત્તિઓ પૂરજોશ ચાલી રહી છે. આમ એકંદરે વસ્તુ સ્થિતી વીલોકતાં આજનાં મુસ્લિમ ખત્રીઓની પાછે દહ તેમના પોતાના માટે શરમાવનારી ગણી શકાય. વ્યક્તિગત હું અને તું નાં ભોગ થએલાં અને થતાં મુસ્લિમ ખત્રી બંધુઓને પોતાની પ્રત્યક્ષ દેખાતી પડતીનુંએ લેશમાત્ર પણ ભાન નથી. એથી વિશેષ ખેદજનક શું હોઈ શકે? પ્રત્યેક સમાજોએ આજે યથાશક્તિ શક્ય તેટલી પ્રગતિ સાધી લીધી છે. શાળાઓ, પાઠશાળાઓ, વ્યાયામશાળાઓ, હોસ્પિટલો, હોસ્પીટલો, આશ્રમો, ઓર્ફનજ અને ગોડર્સો ઇત્યાદિ સ્થાપી છે. આવી સર્વોપયોગી સંસ્થાઓ રહીત આ વીશાળ પૃથ્વી તટ ઉપર જો કોઈ સમાજ હોય તો

તે માત્ર કમનસિખ મુસ્લિમ ખત્રી સમાજ છે. એ એકજ અભાગી સમાજ એવો છે જેને આજનાં જાગ્રત જમાનામાં પણ જીવનની જરૂરીયાતો પૂરી પાડવાનાં સાધનો એકઠાં કરવાનો અવકાશ કે ઇચ્છા નથી. જેનાં અનેક પૂરાવાઓ મોજુદ છે તેમાંથી થોડાક અત્રે રજુ કરીશ તો અરથાને નહીંજ ગણાય—

(૧) આજથી અર્ધ ડઝન વર્ષ પૂર્વે ફેટલાક શુભચિંતકોની જાગૃતિના અંગે જ્ઞાતિ સંમેલન બોલાવવાની એકત્ર તૈયારીઓ થઈ હતી. અનેક અવરોધોને ઓળંગી અને અનેક મત મતાંતરો વિદારી મુસ્લિમ ખત્રીઓને એકત્ર કરવાનો સફળ પ્રયત્ન થયેલ. પરિણામે હાલાક મુસ્લિમ ખત્રી કોન્ફરન્સ બોલાવવામાં ફતેહમંદી પ્રાપ્ત થઈ હતી. ભાઈ ભાઈથી અલગાય એવા મુસ્લિમ ખત્રીઓને જેતપુર મુકામે બોલાવવામાં આવ્યા હતા. લગભગ દોઢસોથી વધુ ડેલીગેટોએ સહર્ષ હાજરી આપી એ શુભ પ્રવૃત્તિમાં સહકાર આપ્યો હતો. સપ્ત પટેલોની આપખુદી વચ્ચે માત્ર અલ્લાહનીજ અમિદ્દિષ્ટિ વડે સમાનતાના ધોરણોનો સ્વીકાર કરવામાં આવ્યો હતો. અનેક પ્રકારની માથાઝીકના અતે ખુદ જુઝુર્ગ પટેલોએ પણ ન છુટકે પસાર થયેલા દરાવોને મંજુરી આપવાની મોદર મારી હતી. સ્પષ્ટ શબ્દોમાં કહું તો એ પ્રથમાધિવેશન હાલાઈ મુસ્લિમ ખત્રી સમાજના સંગઠનનાં બીજરોપણ સમાન હતો. એ પ્રાથમિક સંમેલનને હાલાઈ મુસ્લિમ ખત્રી સમાજના ભાવી ઘડતરનું ખાત મુહૂર્ત તરીકે લેખી શકાય. એજ વખતે દ્વિતિય સંમેલન જામનગર મુકામે ભરવાનું સર્વાનુમતે ઇર્થ હતું. જેતપુર મુકામે થએલા કાર્યની સ્પષ્ટ રૂપરેખા તથા પસાર થએલા દરાવો સાથે અમલમાં મુકવાના ધારાધોરણો તથા હિસાબ ઇલાદિ એકજ લઘુ પુસ્તકમાં અંકિત કરી રાજકોટ છપાવી, જુનાગઢથી રીતસર કાઢીયાવાડના એકંદર શહેરો અને ગામડાઓમાં પોસ્ટદ્વારા પહોંચતો કરવામાં આવ્યો હતો. ત્યાર બાદ બીજી બેઠક સીમલાની એકાદ ખાનગી બેઠકની જેમ જામનગર મુકામે મળી હતી. એકઠા થયેલા જુઝુર્ગો અને સજ્જનોએ શું ઉકાળ્યું તેનો અહેવાલ અત્યાર આગમચ પ્રસિદ્ધીમાં આવ્યો નથી. અને ત્યાર પછી તો સમાજ પાછો કુંઠકર્ણની ઉંઘમાં ઘસઘસાટ ઉઘી જવાના અયોગ્ય સમાચાર મળ્યા. માત્ર ત્રણ વર્ષ વીત્યાં ન વીત્યાં ત્યાં તો મુસ્લિમ ખત્રી સમાજ પૂર્વની સ્થિતિએ પાછો આવી ઉભો. સાચી ધગશના અભાવે કહો કે સ્વદેશમાં સદાએ વસ્તા સજ્જનોની બેદરકારીના અંગે એ પ્રવૃત્તિ સદંતર હતી ન હતી થઈ ગઈ. પરંતુ જાગૃત થવાની કામને ખેવના ન હતી ત્યાર બાદ—

(૨) પરદેશથી એક વ્યક્તિ પોછી સ્વદેશ આવી પહોંચતા અને સમાજની સ્થિતિનો અભ્યાસ કરતાં, ઈચ્છા છતાં એકલે હાથે ઝડપવાનું તેને યોગ્ય ન જણાયું. ક્ષેત્રને ફરીથી ખેડવાની અખંડ ભાવના હોવા છતાં, આજ ખેડાયેલાં ક્ષેત્રમાં ફરીથી લગ્નનો ઉપયોગ કરી લેવાનાં વિચારો રહ્યાં. એકાદ સાથીની આવશ્યકતા જણાઈ. અને તે તરતજ શોધી લેવામાં આવ્યાં. યોજના યોજાઈ, અને છેવટે એક પત્રિકાદ્વારા સમસ્ત સમાજને જાગૃત કરવાનું ઉચ્ચિત ધાર્યું. પત્રિકાનો એકંદર ખર્ચ આપવાની જાતિની સદાએ મુંગી સેવા કરનાર મુરખી વલીમોદમદ હાજી અબ્દુલ્લાહ સાહેબ (માણા-વદર વાલા) એ સદર્પ કબુલાત આપી. પરીણામે પત્રીકા લખી, પ્રગટ કરી અને સાથેજ પોસ્ટદ્વારા સર્વત્ર પાઠવી પણ દીધી. પત્રિકાનો યોગ્ય સત્કાર થયેજ અને અનેક ઉત્સાહી સજ્જનો પત્રિકા બહાર પાડનાર સેવકો સાથે સહકાર સાધવા પોતાનાં ઉદાર તેમજ મહાનગીભર્યો હાથ અવશ્ય લગાવશેજ એવી આશા હતી. પણ ટુંક વખતમાંજ એ આશયો ઉપર નિરાશાના પૂર ફરી વળ્યાં અને અંતે પાછા સ્વદેશથી પરદેશગમન કરવાનો પ્રસંગ આવી પહોંચ્યો. પાછળથી એ કાર્યને વળગી રહેવાની કે આગળ ધપાવવાની ઈચ્છા કોઈને જન્મીજ નહીં. સમાજની સાચી ધગશ ધરાવનાર યુવક અંધુ “ નયન ” પણ એ આખાએ પ્રકરણનાં પ્રસંગે ગેર હાજર હતા અર્થાત તેઓ પણ આફ્રીકા જેટલા દૂર દેશમાં વ્યાપારમાં રોકાયેલા હતા. પ્રાથમીક ચળવળમાં એ ભાઈશ્રીની હાજરી અત્યંત આવશ્યક હતી એવું માનવાને સખળ કારણો છે.

(૩) લગભગ આજથી ચાર પાંચ વર્ષ પૂર્વે જુનાગઢમાં એક કલપના સ્વરૂપમાં નાઈટ સ્કૂલની સ્થાપના થઈ હતી. જેનો પવિત્ર હેતુ મુસ્લિમ ખત્રી બાળકોને સંસારિક તેમજ ધાર્મિક શિક્ષણ આપવાનો હતો. ઉપરાંત જ્ઞાતિજનોમાં ભાતભાવ કેમ પ્રગટે તેનાં માટે વિચારણા ચલાવવાનો એ ઉદ્દેશ હતો. માત્ર એક આનો માસિક આપનાર એ સંસ્થાનો મેમ્બર થઈ શકતો અને એવા થએલા મેમ્બરના એકંદર બાળકો આ સંસ્થામાં પુસ્તકો ઇત્યાદિ ખરીદવાની ભાંજગડમાં પડ્યા વગર મફત કેળવણી લેવા ભાગ્યશાળી થતા. માત્ર એકજ આનામાં જે ચાર કે તેથીયે વધારે બાળકોને મફત શિક્ષણ આપવામાં આવતું. વળી અધુરામાં પૂરું ભાડુની શિક્ષકો નહીં રાખતાં જતે બાળકોને કેળવણી આપવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો હતો અર્થાત સમાજના જે યુવકો પોતાનાં બચાવ નવાનાં ભાઈએને

કાળજીપૂર્વક શિક્ષણ આપતાં. આમ એકંદર રીતે સસ્તુ અતે સર્વોત્તમ શિક્ષણ આપવાની એ એક આદર્શ સંસ્થા હતી. લગભગ ચાર માસ સુધી એ રાત્રિશાળા નિયમિત ચાલી હતી. એટલામાં સંચાલકો ફરીથી વિદેશ જવાની તૈયારી કરવા લાગ્યા. કાર્ય મજકુરને આગળ ધપાવવા સ્થાનિક અંધુએને અરજ કરવામાં આવી, પણ કોણ લક્ષ આપે? અત્યંત વેદના અનુભવી. બદારનાં શિક્ષકોને બારોબાર પગાર પહોંચતો કરવાની જવાબદારી માથે લેવામાં આવી, છતાં વ્યક્તિગત એકાદ કલાક લાજરી આપવાનું કોઈને ન રૂચ્યું. દરરોજ નહીં તો પોણાસો ઘરો વચ્ચે અનુક્રમે અઠી માસમાં માત્ર એકજ દીવસે માત્ર એકજ કલાક શિક્ષણના ટાઇમે એક માણસે લાજર રહેવું, એવી અલ્પ અને નજીવી માંગણી નમ્રતાપૂર્વક કરવામાં આવી. પરંતુ અફસોસ કે અઠી માસમાં માત્ર એકજ કલાક પોતાના પ્યારા બાળકોનાં શિક્ષણાર્થે અર્પણ કરવા જેટલી ઉદારતા દાખવનાર એક પણ વીર ન નીકળ્યો. અંતે રહેજે સ્થપાયેલી જ્ઞાન પરખને સ્વજનોએજ ઉમેડી નાંખી, છતાં નિરાશ નહીં થતાં વળી એક નવી પ્રયુક્તિ અજમાવવાની ઇચ્છા થઇ.

(૪) ગરીબ અને નબળા બાળકોને કેળવણી અપાવવાની યોજનાં યોજી, તેમને સરકારી મહેસા કે સ્કુલમાં શિક્ષણ મળી શકે તેવો પ્રયત્ન કર્યો. નબળા અને અશક્ત માબાપોને પોતાનાં કુમળાં બાળકોની નજીવી કમાઈનોએ મોલ રહે, એ સ્વભાવિક છે. અનેક બાળકો જુદે જુદે ધંધે વળગી દરરોજનાં એચાર આના મેળવી માબાપોને સંતોષવા, પોતાની આલ્યાવસ્થા કે નિર્દોષતાને અયોગ્ય દીશાએ વેડરી નાખતાં લાચારીએ શિક્ષણ મેળવવાને બદલે પેટનો ખાડો પૂરવાની તેમને ફરજ પડતી. આવા બાળકોની વર્ણી કરી માસિક તેઓ જેટલું મેળવી માબાપોને અર્પણ કરતા હોય, તેટલુંજ ધન કે ધાન્ય તેમનાં માબાપોને આપી, બાળકોને મવાળ ઝીંદગીમાંથી અળગા કરી શાળાઓમાં દાખલ કરી દેવાની યોજનાં યોજાઈ. એ યોજનાં એક જ્ઞાતિ હીતેચ્છુ સમક્ષ રજુ થઇ. તરતજ એ શ્રીમંત સજ્જને વાર્ષિક પંદરસો રૂપિયા સ્થાનિક મુસ્લિમ ખત્રીઓનાં બાળકોને કેળવણી અપાવવા માટે આપવાનું કબુલ કર્યું. પણ લાગ્યહીલ ખત્રી ભાઈઓને પોતે અશક્ત છતાં આવી મદદ લઈ ઔલાદને શિક્ષણ આપવામાં નામોશી જણાઈ. જાતે શિક્ષણ આપવાનો પ્રયત્ન કરી શકે એવી સ્થિતિમાં નહોતા છતાં પોતાનાંજ સ્વજન સજ્જન અંધુની સ્હાયતા-

નોએ તેમણે અસ્વીકાર કર્યો. મુસ્લિમ ખત્રીઓની અજ્ઞાન મનોદશાનો એથી અધિક પુરાવો ભાગ્યેજ શોધ્યો જડી શકે.

(૫) દાલમાંજ પોરબંદરનાં ભાઇઓએ “ધી. પોરબંદર મુસ્લિમ ખત્રી અંજુમન” નામની સંસ્થા છેલ્લા ત્રણ ચાર વર્ષો થયાં સ્થાપી છે. જેનાંથી અનેક આશાઓ રાખી શકાય. પણ નામ ઉપરથી સંકુચિત વૃત્તિનો આભાસ રહેજે થાય છે. આથી મજકુર સંસ્થાને ઉતારી પાડવાનું આ પ્રયત્ન છે, એમ કોઇ પણ ભાઇને માની લેવાને કશુંએ કારણ નથી. કહેવાનું તાત્પર્ય એજ છે, કે “પોરબંદર”ની જગ્યાએ કાઠિઆવાડ મુકવામાં આવતે તો વધુ ઉચ્ચીત ગણાતે, મદારી દ્રષ્ટિએ તો એ સંસ્થાનું નામ “અખિલ હિન્દ મુસ્લિમ ખત્રી અંજુમન” હોય કે થાય તો વિશેષ આવકારદાયક ગણાય. કારણ કે અંજુમન જેવી એકાદ સંસ્થાનાં હેતુઓતો સારાજ હોય એમ સર્વ કોઈ સ્વીકારી શકે. પણ માત્ર એ “સારા”માંજ સર્વ દીશાઓનો સમાવેશ થઈ ગએલો હોવો નેહાંએ. આગળ દર્શાવી ગયોછું તેમ ઈસ્લામમાં સંકુચિત વૃત્તિને સ્થાનજ નથી. ઈસ્લામ વિશાળ દ્રષ્ટિ કેળવવાનું કહે છે. અને એક મુસ્લિમ અંજુમન પછી તે ગમે તે સમાજ કે જાતિની હોય તેણે ઈસ્લામનાં એ અન્નેડ સિદ્ધાંતને તો અપનાવ્યેજ છુટકા એટલુંજ નહી પણ એમાંજ સંસ્થા અને સમાજ અન્નેનું ગૌરવ રહેતું છે. “પોરબંદર”ની જગ્યાએ “અખિલ હિન્દ”નાં શબ્દો ટાંકી નાંખવામાં કાંઈક ખાસ અડચણ ઉભી થવા સંભવ હોય તો પણ એજ જગ્યાએ કાઠિઆવાડ શબ્દ તો અવશ્ય મૂકાજ શકાય. આથી ભાવનાં વિશાળ થાય અને કાર્ય ક્ષેત્ર પણ વધે. સાથેજ સમસ્ત કાઠિઆવાડનાં મુસ્લિમ ખત્રીઓની શક્તિઓને કેંદ્રીત કરતાં, ધ્યેયને પહોંચી વળવાનું સુલભ થાય. અને દાલની ધી પોરબંદર મુસ્લિમ ખત્રી અંજુમન “ધી કાઠિઆવાડ મુસ્લિમ ખત્રી અંજુમન” ખત્રી પોતાની પાંખો સર્વત્ર વિસ્તારી કાઠિયાવાડનાં એકંદર સ્વજનોને પ્રસંગોપાત એકઠા કરી એકકસ દીશાએ દોરવી શકે. સમય તો એવું શાખવે છે, અને મઝલમે તો આજથી તેરસો વર્ષ પૂર્વે એવું શાખવી આપ્યું છે, કે મુસ્લિમોમાં સમાજ કે જાતિ ભેદ હોઈ શકેજ નહીં છતાં આપણે જો એ પ્રમાણે તત્કાળ કરી શકવાને અસમર્થ હોઈએ, તો પણ એટલું તો અવશ્ય કરી શકીએ કે દાલાઈઓમાં પ્રથમ એકયના સ્થાપી વિચારોને કેળવી દાલાઈ કચ્છી એવો ભેદ દૂર કરીએ, રૂઢીરૂપી જંજીરોમાં જકડાએલા ભુઝુર્ગો અને અજ્ઞાન યુવક બંધુઓને આ વાત કદાચ નહીં રૂચે પણ મુસ્લિમ થવા કાળે આટલું તો

અવશ્ય કરવુંજ પડશે. આજે નહીં કરો તો પાસેનાં ભવિષ્યમાં સ્વયં તેમ કરવાની ફરજ પડશે. ખત્રીઓ જે મુસ્લિમો થવા માગતા હોય તો મ્હારી આ અપીલ ઉપર લક્ષ આપે. વ્યક્તિગત વિચાર કરે. અને કાળ પોતાની ફરતા દાખવી એકત્ર થવાની ફરજ પાડે, તે કરતાં પહેલાં જાતેજ પોતાનાં દિનનો વિચાર કરી એક્યતા સાધી લેવામાં મુસ્લિમ ખત્રીઓનું કલ્યાણ છે. સમસ્ત હિન્દમાં આપણી સંખ્યા ફેટલી છે. તેનાં આંકડા એકઠા કરવાથી આપણો સમાજ પણ સંખ્યાની દ્રષ્ટિએ ન્હાનો નથી. હાલાર્ધ, કચ્છી, મારવાડી, અને પંજાબી એ સર્વ એકત્ર થાય તો આપણી સંખ્યા ફેટલી છે, એ રહેજે કલ્પનામાં આવી શકે તેમ છે. મુસ્લિમ ખત્રીઓ આજે પક્ષભેદમાં વહેંચાઈ જઈ પોતાની રહી સહી કુલક શકિતગાને એ અયોગ્ય દીશાએ વેડી રહ્યા છે. પરીણામે આજે હાલાકઓની સંખ્યા માત્ર નજીવી બની રહેલી છે. ૪૫૦૦ વ્યક્તિઓનાં એ લઘુ સમાજને આજે ભાગ્યેજ યોગ્ય સ્થાન મળી શકે. અને ઉદારતાને વશ થઈ અજ્ઞાનતાનાં અંગે સદા અંધાપો સેવી આજે મુસ્લિમ ખત્રીઓએ સ્વયં વિનાશ નોતપીં છે. આગેવાનો ધ્રુવે તો હમણાંજ પરસ્પર સદ્કાર સાધી સમાજને ઉગારી લેવા વ્યવસ્થિત કુચ કદમ કરવા શક્તિવાન થાય. આ બાબતમાં સૌથી આગળ પડતો ભાગ લાભ શકે અને સક્રિય સહાનુભૂતિ દર્શાવી શકે એવી એક આદર્શ વ્યક્તિ મ્હારી દ્રષ્ટિએ સદાએ તરવરે છે, અને તે વ્યક્તિ અન્ય કોઈજ નહીં પણ સેન્ટ્રલ ખિલાફત કમીટીનાં મુરખખી આદમદ હાજી સીદીક ખત્રી સાહેબ છે કે જેઓને અન્ય સર્વ સાધારણ જનોથી અનેક ગણી વધારે સ્વચ્છાતિની સાચી ધગશ છે. વર્ષો પહેલાં હાલાર્ધ કચ્છી એક કરી નાંખવાની તેઓએ અનેક યુક્તિ પ્રયુક્તિઓ દ્વારા પ્રયત્ન કર્યા હતા, આજે પણ બંને પક્ષ ઉદારતા દાખવે તો વર્ષો પહેલાં એ અણુ ઉકલ્યા પ્રશ્નની સંતોષકારક સમાધાની રહેજે થઈ શકે. મુસ્લિમ ખત્રીઓને અંધકારમાંથી પ્રકાશમાં લાવવા માટે હવે સત્વર તત્પર થવું, એ પ્રત્યેક ખત્રીઓનું ધર્મ ગણાવું જોઈએ. આ ફરજ ઓછા કે વત્તા પ્રમાણમાં વ્યક્તિગત દરેકે દરેકે લાઈ અદા કરી શકે. મુરખખી આદમદ હાજી સીદીક ખત્રી અને લાગતાવળગતાઓને કે જેના હેઠે સ્વચ્છાતિની લેશ માત્ર પણ દાઝ હોય, જેઓને પોતાના સ્વજનોની વર્તમાન દયાજનક સ્થિતિ વારંવાર અશ્રુ વહાવવાની ફરજ પાડતી હોય, એવા એકંદરે દર્દમંદ આત્માઓએ એકત્ર મળી આ કાર્યને સફળતાપૂર્વક પાર ઉતારવા તત્પર થવું એવી મારી નમ્ર ચાચના છે. સાથેજ હાલાક મુસ્લિમ ખત્રીઓનાં આગેવાનો કે વડવાઓને પણ હું નમ્રતાપૂર્વક વિનવું છું, કે તેઓએ આજ તકે પોતાનાં કુલુક સ્વાર્થને જતા કરી, સમસ્ત સમાજનાં કલ્યાણાર્થે, કચ્છી ખંધુઓ સાથે બ્રાતૃભાવ સાધી લેવા વિના સંકોચે હસ્ત લાંબાવી, એક શુભ કાર્યમાં આગળ પડતો ભાગ ભજવી, જશ ખાટી જવાની સાથે. સાચા મુસ્લિમ તરીકેનો પરચો દાખવી સન્નજનતાનો પૂરાવો રજુ કરી દેવે ધરે. અસ્તુ.

“વતને હિન્દકે સાથે હવે ખત્રી જગો.”

* * * * *

- ૧ “ ગરીબાઈ એ આજસ, ઉડાઉગીરી, વ્યસન, અપ્ર-
માણિકતા અને ખરાબ ચારિત્ર્યનું જ પરીણામ છે. ”
- ૨ “ જમાનાઓ થયાં જામેલા અજ્ઞાનનાં થરોને કેળવણી
(ઈદમ) દ્વારા પ્રજા શરીર પરથી ઉખેડવા પ્રયત્ન કરો. ”
- ૩ “ પ્રયત્ન વિષુ પરિવર્તન થવાનું નથી. અને પરિ-
વર્તન વિનાનું જીવન એટલે નરી નિરસતા જીવનનું
લક્ષણજ પરિવર્તન છે ”
- ૪ “ કોઈ પણ નાનું કે મોટું કાર્ય કરતાં પહેલાં આપણે
વિચારવું જોઈએ, કે એની પાછળ પ્રાણ નીચોવી દેવા
સુધીની તૈયારી કે શ્રદ્ધા બળ આપણામાં છે ? જો
હોય તો સમજ જો કે વિનય તમારા હાથમાં જ છે. ”
- ૫ “ અખુર શ્રેય અને અજોડ આત્મશ્રદ્ધા વિનાં સફળતા
પ્રાપ્ત થઈ શકતી નથી, એ લક્ષમાં રાખજો. ”

* * * * *

આ ચોપડી અમદાવાદ કાળુપુર પાંચપટી પાંચખડકીની પોક્કમાં આવેલા
ધી નિઝામી પ્રી. પ્રેસમાં મીરજા હુસેન અશરફ મોહમ્મદ
અશરફે છાપી છે.

